

ת"פ 42010/01/22 - מדינת ישראל-פמ"ד נגד אמיתי אשתמקר (עציר)- בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 42010-01-22 מדינת ישראל נ' אשתמקר(עציר)

בפני בעניין:	כבוד השופטת, סגנית הנשיא ענת חולתא המאשימה
נגד	מדינת ישראל-פמ"ד ע"י ב"כ המתמחה ליאם קורסיה
הנאשם	אמיתי אשתמקר (עציר)-בעצמו ע"י ב"כ עו"ד עלי אבו לבן

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בתאריך 22.2.22 בעובדות כתב האישום מתוקן בשני אישומים בעבירות כדלקמן:

הפרת צו פיקוח (שלוש עבירות) - לפי סעיף 22(א) לחוק ההגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין, התשס"ו-2006.

תקיפת עובד ציבור (שתי עבירות) - לפי סעיף 382 א (א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

2. על פי כתב האישום המתוקן, בתאריך 2.1.20 ניתן צו פיקוח בעניינו של הנאשם במסגרת פע"מ 59239-12-19 של בית המשפט המחוזי בחיפה לתקופה של 3.5 שנים. במסגרת צו הפיקוח הוטלו על הנאשם, בין היתר, התנאים הבאים:

א. שיתוף פעולה עם קצין הפיקוח וחובת קיום מפגשים עם קצין הפיקוח במועדים ובתדירות שיקבע קצין הפיקוח מעת לעת.

ב. איסור על החזקה או צפייה בחומרים פורנוגרפיים בכל אמצעי, לרבות באמצעות מחשב. טלפון נייד, טלוויזיה חכמה או כל ספק אינטרנט. שימוש במכשירים אלה ייעשה אך ורק לאחר התקנת חסימה מתאימה.

על פי האישום הראשון, בתאריך 26.12.21, בסמוך לשעה 21:30, הגיעו קציני הפיקוח למקום עבודתו של

הנאשם וביקשו לערוך חיפוש ברכבו. הנאשם סירב לביצוע החיפוש, מנע מהקצין להיכנס לרכבו בכוח ונסע מהמקום.

על פי האישום השני, בתאריך 9.2.22 בשעה 16:40 לערך, הגיעו קציני הפיקוח לביתו של הנאשם והבחינו בנאשם יוצא מרכבו. כאשר קצין הפיקוח הזדהה בפני הנאשם, הנאשם ברח בריצה מהמקום והתנהל אחריו מרדף. כאשר אחד הקצינים תפס את הנאשם ואחז בו, הנאשם החל להשתולל ותקף את הקצין בכך שדחף אותו בשתי ידיו. בנוסף, תקף את הקצין הנוסף בכך שדחף אותו. קציני הפיקוח הזעיקו את המשטרה ואלו עצרו את הנאשם. במעמד זה, החזיק הנאשם בכיסו מכשיר טלפון נייד, בו החזיק חומרים פורנוגרפיים בניגוד לצו הפיקוח.

3. המשך הדיון נדחה לטיעון לעונש מבלי שהוצגו הסכמות דיוניות לעניין זה.

טענות הצדדים

4. **ב"כ המאשימה** הגישה טיעוניה בכתב ואת גיליון הרישום הפלילי של הנאשם [ת/1]. בטיעוניה, עמדה על הערכים החברתיים המוגנים אשר נפגעו ממעשיו של הנאשם, בהם הגנה על בטחון הציבור מפני עברייני מין, שלטון החוק וכיבוד צווים שיפוטיים.

באשר למידת הפגיעה, נטען כי מדובר בהפרה בוטה של צו הפיקוח, אשר חזרה על עצמה מספר פעמים. נטען, כי ההפרות, הן הפרות של תנאים אשר נועדו להפחית מרמת המסוכנות המינית הנשקפת מן הנאשם.

באשר לנסיבות אשר קשורות בביצוע העבירה, נטען כי מידת הפגיעה היא חמורה והשלכותיה עשויות לסכן באופן ממשי את הציבור, שכן נקבע כי רמת המסוכנות המינית הנשקפת ממנו הינה בעוצמה בינונית-גבוהה. עוד נטען, כי לנאשם הייתה שליטה מלאה על מעשיו ובחר מיוזמתו לברוח ממפקחיו, וכן כאשר החזיק במכשיר הנייד שלו חומר פורנוגרפי.

ביחס למדיניות הענישה הנוהגת הפנתה המאשימה למספר פסקי דין המלמדים על מתחמי הענישה ההולמים לכל אחת מן העבירות בהן הורשע הנאשם.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, צוין כי הנאשם יליד 1979, בעל עבר פלילי עשיר, הכולל, בין היתר, עבירות אלימות ועבירות רכוש רבות ועבירות מין.

המאשימה סבורה כי יש לקבוע מתחם עונש של מאסר מותנה ועד שישה חודשי מאסר בפועל בגין כל עבירה של הפרת צו פיקוח וכן לקבוע מתחם של 6-18 חודשי מאסר בפועל לעבירה של תקיפת עובדי הציבור, בצד עונשים נלווים.

בסה"כ עתרה המאשימה להטיל על הנאשם 10-11 חודשי מאסר בפועל כעונש כולל.

5. **ב"כ הנאשם**, מסכים למתחמי הענישה להם טענה המאשימה ביחס לעבירות הפרת צו הפיקוח. ביחס לעבירה של תקיפת עובדי הציבור נטען, כי המתחם נמוך יותר, בפרט לאור נסיבות ביצוע העבירה שבפנינו.

ב"כ הנאשם טען, כי תקיפת עובדי הציבור הינה חלק אינטגרלי מהפרת צו הפיקוח, שכן הנאשם דחף את המפקח בכוונה לברוח ממנו ולהימנע מהפיקוח.

עוד נטען, כי קיימים מספר מעגלי חומרה להפרת צו הפיקוח, כאשר המעגל הראשון הינו מניעת מפגש עם קטינים והפרת תנאי זה; המעגל השני הינו להימנע משימוש בחומרים מעוררים, כמו צפייה בפורנוגרפיה; והשלישי, עצם אי שיתוף הפעולה עם הפיקוח.

נטען, כי העבירה מהאישום הראשון מצויה במעגל השלישי ואילו העבירה מהאישום השני מצויה במעגל השני.

כן נטען, כי אין אינדיקציה שמדובר בהפרה שכוונה לביצוע עבירת מין.

כן נטען, כי יש להטיל עונש כולל אחד בגין כלל האירועים המתוארים בכתב האישום.

ב"כ הנאשם ביקש להוכיח טיעונו באמצעות פסיקה רלוונטית: **ת"פ 3092/12; ת"פ 15328-03-17; ת"פ 21182-06-16**, שם מדובר על עבירות חמורות יותר של התחברות לקטינים.

בעניין עבירת תקיפת עובד ציבור הפנה לת"פ **17184-03-15; ת"פ 21182-06-16**.

לאור זאת נטען, כי מתחם העונש ההולם בגין העבירה של תקיפת עובד ציבור מתחיל מעונש מאסר מותנה ומגיע עד ל-8 חודשי מאסר בפועל.

בסיכומי של דבר עתר ב"כ הנאשם להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם או להטיל עליו, לכל היותר, חמישה חודשי מאסר לריצוי בפועל.

6. **הנאשם**, ביקש להתנצל על הפרת התנאים וביקש להוסיף כי מאז שהשתחרר מהמאסר בן 9.5 שנים, עבד בשתי עבודות. טען כי הפיקוח גרם לכך שפוטר משתייה וכי הוא ביקש עזרה מהרשות לשיקום האסיר במציאת עבודה אך לא קיבל מענה. כן ביקש למסור כי הוא התנצל על החזקת הטלפון וכי גם כאשר החזיק טלפון כשר שהה במעצר במשך 7 ימים והורחק מעיר מגוריו.

קביעת מתחם העונש ההולם:

7. מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נקבע בהתאם לעיקרון ההלימה ולפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. ביישום

עיקרון ההלימה וקביעת מתחם העונש במקרה קונקרטי, בית המשפט יתחשב בשלושת אלה: הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו; מדיניות הענישה הנוהגת; ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

8. במחלוקת שבין הצדדים לעניין הגדרת האירועים וקביעת מתחמי הענישה במקרה זה ובשים לב להלכת ג'אבר עמדתי היא, כי יש לקבוע מתחם עונש נפרד לכל אחד מהאישומים המהווה אירוע מובחן בפני עצמו - הן מבחינת המועד, הן מבחינת המיקום, הן מבחינת זהות המפקחים והן מבחינת המעשה עצמו וחומרתו. ואולם, בסופו של דבר יש להטיל על הנאשם עונש כולל אחד לשני האירועים, כאמור בסעיף 40(ב) לחוק העונשין.

במובן זה, מקובלת עליי עמדתה העקרונית של ההגנה, כי המעשה של תקיפת עובדי הציבור אינו אירוע נפרד מהפרת צו הפיקוח שכן מדובר בתקיפה שנועדה למנוע את הפיקוח וכן שהיא עצמה מהווה הפרה של צו הפיקוח. ואולם, בד בבד, המשמעות היא שאין דינה של ההפרה המתוארת באישום הראשון כדינו של האירוע הכולל שתי הפרות שונות במהותן ובחומרתן של צו הפיקוח וכן שתי עבירות אלימות ואין מקום לקבוע מתחם ענישה זהה בגין שני האישומים הללו.

9. תכליתו של חוק הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין היא כשמו של החוק: המדובר בחוק מניעת החל על מי שהורשע בעברו בעבירת מין רלוונטית ותכליתו של החוק מתממשת, בהטלת מגבלות על עבריו המין המורשע ובפרט בקיומו של מערך פיקוח ומעקב הדוק ואפקטיבי להבטחת קיום תנאי צו הפיקוח ולמניעת ביצוע עבירות או התנהגות שעלולה להוביל לביצוע עבירות, טרם התרחשותן. ראו לעניין זה את שנקבע בבש"פ 962/10 פלוני נ' מדינת ישראל, סג(3) 638 (2010):

"האינטרס הציבורי אשר הביא לחקיקתו של החוק נהיר על פניו. הוא נולד מתוך צורך להגן על הציבור מפני פגיעתם הרעה של עברייני מין מועדים. עבירות מין נמנות על החמורות שבעבירות המנויות בחוק העונשין, ועל הקשות והפוגעניות ביותר מבחינת תוצאותיהן לקרבנות העבירה; לא אחת, מתאפיינים מבצעייהן בתכונה של רצידיביזם, ולעיתים הקרבנות הם קטינים ובגירים חסרי ישע. המגמה לצמצם את הסיכון להתרחשותן העתידית של עבירות אלה משקפת צורך חברתי חיוני."

10. כאשר מדובר בעבריו מין מורשע, שמסוכנותו המינית הביאה להטלת מגבלות המעוגנות בצו הפיקוח, עצם הפרת הצו טומנת בחובה מסוכנות לשלום הציבור ופוטנציאל פגיעה. הדבר הוא פועל יוצא של עצם קיומו של הצו והפרתו. לעניין זה אין צורך בהוכחת כוונה או תכנית לבצע עבירת מין בהמשך להפרת הצו. אכן, הפרות מסוגים שונים ובדרגות חומרה שונות טומנות בחובן נזקים או פוטנציאל לנזקים בדרגות חומרה שונות, ואלה משליכות מטבע הדברים על מתחם העונש.

בנוסף, בהפרת צו הפיקוח נפגע שלטון החוק בעצם החובה להבטיח ציות וכיבוד של החלטות וצווים שיפוטניים וכן מעצם החובה לציית לגורמי סמכות - קציני פיקוח שהם עובדי ציבור המבצעים עבודתם על פי דין.

11. ערכים אלה נפגעו במקרה זה בשני אירועים שונים, בדרגות חומרה שונות.

באישום הראשון הנאשם סירב לשתף פעולה עם קציני הפיקוח, סירב לחיפוש ברכבו וברח מקציני הפיקוח.

באישום השני, הנאשם ברח מקציני הפיקוח, אגב תקיפתם בכך שדחף אותם ולאחר שנתפס, נמצאו במכשירו הנייד חומרים פורנוגרפיים - החזקה שנאסרה עליו במסגרת צו הפיקוח.

אשמו של הנאשם מלא ביחס לשני האישומים אך מידת הפגיעה בערכים המוגנים שונה בכל אחד מהם:

באישום הראשון, מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא ברף הנמוך ואילו באישום השני, השילוב של תקיפת עובדי הציבור אגב הבריחה מהם והחזקת הפורנוגרפיה, קרי חומר "מעורר" המגביר את פוטנציאל הנזק ואת החשש להתממשות הסכנה אותם נועד צו הפיקוח למנוע, מלמדים כי מדובר במידת פגיעה בינונית בערכים המוגנים.

12. **בחינת מדיניות הענישה** הנוהגת מלמדת, כי במקרים דומים **בעבירות של הפרת צו פיקוח** הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב. ראו, למשל:

א. ע"פ 2734/13 **פלוני נגד מדינת ישראל** (02.10.2014): המערער נידון ל- **6 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי** לאחר שהורשע בבית משפט קמא, בין היתר, בהפרת צו פיקוח. בית המשפט העליון דחה את הערעור.

ב. רע"פ 1209/18 **פלוני נ' מדינת ישראל** (18.2.18), שם המבקש הורשע בעבירות של תקיפת עובד ציבור והפרת צו פיקוח, לאחר שהקים דוכן לממכר ספרים במרכז אקדמי, בניגוד להוראות צו הפיקוח ותקף את קצין הפיקוח. בית-משפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על-תנאי ובין 5 חודשים שיכול וירוצו בעבודות שירות**, בצירוף קנס והטיל עליו **מאסר על-תנאי וקנס**. בית-המשפט העליון קבע כי העונש שהוטל על המבקש מדוד ומצוי ברף התחתון של מתחם העונש ההולם שנקבע, ודחה את הבקשה.

ג. ת"פ (נצ') 39234-05-19 **מדינת ישראל נ' חרב** (16.9.19), מדובר בנאשם, בעל הרשעות קודמות מהן אחת בעבירה של הפרת צו פיקוח, אשר הפר צו פיקוח בכך ששתה אלכוהול. **נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין חודשיים ל-7 חודשי מאסר בפועל**. הוטל עונש מאסר בפועל למשך ארבעה חודשים ויום, וכן הופעל עונש מאסר על-תנאי, מחציתו בחופף ומחציתו במצטבר, כך שסך הכל ריצה הנאשם **6 חודשי מאסר בפועל ועוד יום**, בניכוי ימי המעצר, בצירוף מאסר על-תנאי וקנס.

ד. ת"פ 19593-10-18 **מדינת ישראל נ' משארה-ה** הנאשם הורשע, במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של הפרת צו פיקוח. במסגרת צו הפיקוח נקבע, כי על הנאשם להתקין חסם גלישה במכשיר הסלולרי שלו. הנאשם הציג בפני קצין הפיקוח מכשיר סלולרי בו מותקן חסם גלישה, בעוד שהיה ברשותו מכשיר סלולרי נוסף, אותו הסתיר מקצין הפיקוח, ללא חסמי גלישה, ועשה בו שימוש, בין היתר, לגלישה באתרים פורנוגרפיים ובעלי אופי פורנוגרפי. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, ועד 12 חודשי מאסר, והטיל על הנאשם 3 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות ומאסר מותנה.

ה. **ת"פ 46586-02-18 מדינת ישראל נ' פלוני** - הנאשם הורשע בריבוי הפרות של צו הפיקוח, ביניהן, עזב את בית הוריו ללא הודעה לקצין הפיקוח; קיבץ נדבות; עבד בעבודה ללא אישור קצין הפיקוח; ולבסוף, ניתק עם קצין הפיקוח כל קשר. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין חודש ועד 6 חודשי מאסר והטיל על הנאשם חודשיים מאסר בפועל; הפעלת מאסר מותנה בן שלושה חודשים; מאסר מותנה.

ו. **ת"פ (נצ') 18689-12-15 מדינת ישראל נ' קלימוב (8.9.16)** - הנאשם נדון ל-9 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי והתחייבות, לאחר שהורשע בהפרת צו פיקוח, צרך אלוהול ועבר על תנאי הצו שאסר עליו שימוש באלוהול, החזקה ושימוש בחומר פורנוגרפי וגלישה באינטרנט שבוצעה ללא חסימת אתרים.

ז. **ת"פ (ב"ש) 49050-02-12 מ"י נ' ביאדגלין (28.5.12)** - הנאשם נדון ל-6 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, לאחר שהורשע בארבע עבירות של הפרת צו פיקוח בכך שצרך אלוהול ב-4 הזדמנויות שונות.

ח. **ת"פ 60917-03-14 מ"י נ' פלוטקין** - הנאשם הפר תנאי צו הפיקוח בכך שלא שיתף פעולה עם קצין הפיקוח, בנוסף צירף תיק התפרצות. בגין עבירות הפרת צו הפיקוח נקבע כי העונש הינו 3 חודשי מאסר בפועל ואילו בגין עבירות ההתפרצות העונש הינו 9 חודשי מאסר בפועל, כך שנגזרו עליו בסך הכל 12 חודשי מאסר בפועל.

ט. **ת"פ 26526-09-21 מדינת ישראל נ' רדאי (8.3.22)** - הנאשם נדון ל-3 חודשי מאסר בפועל והפעלת מאסר מותנה בן 30 ימים, בגין 3 עבירות של הפרת צו פיקוח והחזקת סמים לשימוש עצמי.

13. **נוכח כל המפורט לעיל יש לקבוע, כי מתחם העונש ההולם בגין האישום הראשון מתחיל בענישה צופה פני עתיד ועד שנת מאסר ובגין האישום השני המתחם מתחיל ממאסר קצר שניתן לרצותו בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר.**

קביעת העונש המתאים בגדרי המתחם

13. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יתחשב בית המשפט בשיקולים כלליים ובשיקולים פרטניים, שאינם קשורים בנסיבות ביצוע העבירה. במקרה שבפני מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות הבאות:

הנאשם, יליד 1979, לחובת עבר פלילי מכביד מאד, בעבירות מתחומים שונים, אם כי לא נרשמו לחובתו הפרות על צו הפיקוח בעבר.

הנאשם הודה בכתב אישום מתוקן, חסך זמן שיפוטי יקר, לקח אחריות על מעשיו והתנצל.

הבאתי בחשבון כי הנאשם מצוי כבר במעצר מזה כ-3 חודשים.

עוד יש ליתן את הדעת לשיקול **הרתעת היחיד**, וזאת בשל מסוכנותו של הנאשם.

לאור האמור, עונשו של הנאשם ימוקם בחציו השני של השליש התחתון של המתחם.

סוף דבר:

14. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים כמפורט לעיל אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 7 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו בתיק זה בהתאם לרישומי שב"ס.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים.

המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של שלוש שנים מיום שחרורו, יעבור הנאשם עבירה בה הורשע.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ה ניסן תשפ"ב, 26 אפריל 2022, במעמד הצדדים.